

Χριστιανός και πολιτικός: ασύμβατο;

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

«Το να είσαι πολιτικός ηγέτης το 2017 και να ζεις ως Χριστιανός με πίστη στις διδαχές του Ευαγγελίου μου στάθηκε αδύνατο». Αυτό δήλωσε τον περασμένο μήνα ο Τιμ Φάρρον, ο πρόεδρος των Φιλελεύθερων Δημοκρατών της Μεγάλης Βρεταννίας παραιτούμενος από τη θέση του. «Έπρεπε να διαλέξω μεταξύ του Χριστιανισμού και του να ηγούμαι του κόμματος», διευκρίνησε. Αν ο τρόπος που αποχώρησε αφορούσε σε κάποιο άλλο ζήτημα αντί των θρησκευτικών του πεποιθήσεων, είναι βέβαιο ότι θα αποτελούσε κεντρικό σημείο αναφοράς στην δημόσια σφαίρα, παγκοσμίως. Ας διασαφηνιστεί ότι ο όρος «φιλελεύθερος» εφεξής σημαίνει τον φιλελεύθερο στα κοινωνικά, όχι τον φιλελεύθερο στα οικονομικά.

Δηλαδή, ο όρος χρησιμοποιείται με την έννοια που έχει στη Δυτική Ευρώπη και τις ΗΠΑ, αλλά όχι στην Ελλάδα.

Ο Τιμ Φάρρον είναι 47 ετών και βουλευτής αδιαλείπτως από το 2005. Έγινε αρχηγός των Φιλελεύθερων Δημοκρατών το 2015, μετά τη συντριβή τους. Το κόμμα του ανήκει στην προοδευτική κεντροαριστερά. Το ζήτημα που τον υποχρέωσε σε παραίτηση ήταν τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων. Η οργανωτικότητα των Βρετανών ποσοτικοποιεί τις θέσεις κάθε πολιτικού σε ευαίσθητα δημόσια ζητήματα βάσει της ψήφου σε συγκεκριμένα νομοσχέδια. Έτσι, στο ζήτημα των δικαιωμάτων των ομοφυλοφίλων ο Τιμ Φάρρον έχει ένα πολύ υψηλό ποσοστό συμφωνίας 90.4%. Ψήφισε υπέρ σε 4 από τις 5 σχετικές ψηφοφορίες (για τον γάμο των ομοφυλοφίλων την περίοδο 2013-15), ενώ απείχε σε μία από αυτές, και ψήφισε υπέρ στη μοναδική λιγότερο σημαντική σχετική ψηφοφορία.

Παρόλ' αυτά, κατηγορήθηκε από έναν ακτιβιστή μέλος του κόμματος (και πρώην εργαζόμενο στη βιομηχανία πορνό), ότι δεν είναι αρκετά πειστικός στο θέμα. Η καταγγελία έγινε γνωστή μετά την παραίτηση του Φάρρον και σχετιζόταν εν μέρει με ραδιοφωνική του συνέντευξη. Εκεί ρωτήθηκε αν πράγματι πιστεύει ότι η ομοφυλοφιλία είναι αμαρτία και έγκλημα. Η απάντηση που έδωσε ήταν ότι «είμαι φιλελεύθερος μέχρι το μεδούλι» και ότι «έχει απαντήσει σ' αυτό το θέμα προ πολλού». Προσέθεσε ότι είναι παθιασμένος με τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων και ότι σημασία έχουν οι πράξεις και όχι τα λόγια. Η αναφορά ίσως έγινε διότι το 2015 είχε δηλώσει ότι «το να κατανοηθεί ο Χριστιανισμός σημαίνει να κατανοηθεί ότι όλοι είμαστε αμαρτωλοί».

Το αποτέλεσμα ήταν μία εβδομάδα μετά τις εκλογές να παραιτηθεί, αν και αύξησε τους βουλευτές του κόμματός του, ανέβασε οριακά το ποσοστό, και βεβαίως το κυρίως ζήτημα των εκλογών ήταν διαφορετικό: η αποχώρηση του Ήνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το γιατί ένιωσε ένας άνθρωπος αυτήν την εσωτερική σύγκρουση, ενώ δημοσίως είχε υἱοθετήσει με σθένος στο ακέραιο τις φιλελεύθερες θέσεις όχι επί του συγκεκριμένου θέματος, αλλά και επί όλης της φιλελεύθερης ατζέντας, το γνωρίζει μόνον ο ίδιος.

Στον αντίποδα βρίσκεται ο Φρανσουά Φιγιόν, πιστός Ρωμαιοκαθολικός μεν, αλλά πολιτικά συντηρητικός στα κοινωνικά και φιλελεύθερος στα οικονομικά, αντίθετα με τον Φάρρον, ο οποίος όπως είδαμε είναι φιλελεύθερος στα κοινωνικά και αριστερός στα οικονομικά. Το εύρος αυτό καταρρίπτει τα στερεότυπα συσχέτισης πολιτικών και θρησκευτικών πεποιθήσεων, αφού όλοι οι συνδυασμοί είναι πιθανοί. Το ερώτημα όμως παραμένει κατά πόσο η ιδιότητα ενός πιστού Χριστιανού είναι συμβατή με την ιδιότητα του πολιτικού ηγέτη, Τα παραδείγματα δίνονται ως

τροφή για σκέψη.

Πηγή: antibaro.gr